

Økonomi- og Indrigsministeriet

Sendt via e-mail til:

komoko@oim.dk, lybh@oim.dk, hvj@oim.dk

Den 12. marts 2013

D.nr. 1171-135

Sagsbeh. Thomas Gruber

Landsforeningen LEV
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696
lev@lev.dk
www.lev.dk

Høringssvar vedr. udkast til lov om ændring af lov om frikommuner

Landsforeningen LEV er – uvist af hvilken grund – ikke opført på lovforslagets høringsliste. Vi finder imidlertid, at lovforslaget indeholder elementer af så grundlæggende og principiel betydning for mennesker med udviklingshæmning, at vi hermed afgiver høringssvar. Vi forventer, at høringssvaret indgår i den videre behandling af forslaget. Høringssvaret indskrænker sig til lovforslagets § 24 d og 28 e.

§ 24 d og 28 e: Kommunal afgørelse om at en beboer skal fraflytte botilbud efter SEL § 108 samt mulighed for opsigelse af lejere i almene plejeboliger

Det er med vantro, bestyrtelse og forbløffelse, at vi i Landsforeningen LEV erfarer, at man med nærværende lovforslags § 24 d og § 28 e vil give mulighed for, at frikommuner kan udføre forsøg med sårbare borgeres ret til deres egen bolig.

På vegne af mennesker med udviklingshæmning skal Landsforeningen LEV hermed på det kraftigste protestere mod den amoralske og nedværdigende tænkning, som ligger bag forslaget. Hensynet "kapacitetsudnyttelse" og andre driftsmæssige forhold kan aldrig udgøre en tilstrækkelig begrundelse for en krænkelse af fundamentale rettigheder for borgere med handicap. Tvangsflytning/opsigelse af lejemål i plejebolig udgør en sådan krænkelse af fundamentale rettigheder.

Forslaget er tydeligvis udtryk for et ønske om at gennemføre forsøg med omgåelse af Servicelovens magtanvendelsesregler (§ 129 om flytning uden samtykke). At dette regelsæt ikke omtales med ét enkelt ord er stærkt bekymrende og virker vildledende.

I bemærkningerne til forslaget § 24 d og § 28 e fremstår det således indirekte som om, den nuværende lovgivning *ikke* indeholder mulighed for at foretage tvangsmæssig flytning af en borger fra hans eller hendes bolig i et botilbud efter Serviceloven. Dette er imidlertid ikke tilfældet. Servicelovens § 129 giver således kommunalbestyrelsen mulighed for at indstille til Det Sociale Nævn, at der gennemføres en flytning af en borger uden dennes samtykke - altså i sidste ende en tvangsflytning. En flytning uden samtykke kan imidlertid *kun* begrundes i hensynet til den pågældende borgers velfærd, og *kun* når der er sikkerhed for, at det

er umuligt at ændre forholdene i borgerens bolig (herunder den hjælp som ydes) på en måde, der imødekommer borgerens (ændrede) behov.

Det er Landsforeningen LEVs indtryk, at De Sociale Nævns praksis på dette område er restriktiv, hvilket er velbegrundet: I en retsstat tvangsflytter man nemlig ikke borgerne fra deres hjem, blot fordi det forekommer mest praktisk eller økonomisk hensigtsmæssigt!

Lovforslagets manglende henvisning til de eksisterende muligheder for at gennemføre flytning uden samtykke (Servicelovens § 129) fremstår manipulerende. Det bidrager således til at skjule det faktum, at lovforslagets § 24 d og § 28 e ikke handler om hensynet til borgeren og mulighederne for at yde den indsats som han/hun har behov for. Denne mulighed findes allerede i det eksisterende regelsæt. Det hensyn, som søges tilgodeset med lovforslaget, er derfor reelt udelukkende kommunale ønsker om planlægning, kapacitetsstyring mv.

Efter Landsforeningen LEVs opfattelse er forslaget § 24 d og § 28 e et dybt be-
drøveligt billede på den handicappolitiske armod, som vi aktuelt ser så mange tegn på i dagens Danmark. Siden kommunalreformen har kommunerne i stigende grad ladet hånt om årtiers konsensus om retningen i og værdierne bag handicappolitikken. Det overrasker os derfor desværre ikke, at kommunerne ønsker at kunne tvangsflytte borgerne alene ud fra kapacitets- og styringsmæssige hensyn.

Vi håber imidlertid ikke, at dette handicap- og menneskeretlige armod har spredt sig til landets regering og lovgivere. Vi skal derfor indtrængende opfordre Regering og Folketing til at forkaste forslaget § 24 d og § 28 e om at åbne for, at kommunerne kan gennemføre forsøg med tvangsflytning af landets borgere. Det er unødvendigt, og det vil være et alvorligt og grundlæggende værdiskred i respekten for mennesker med handicaps værdighed.

Vi har i Landsforeningen LEV vanskeligt ved at forestille os, at ovenstående ikke i sig selv vil få lovgivere til at forkaste forslaget § 24 d og § 28 e. Afslutningsvis skal vi dog gøre opmærksom på, at forslaget åbenlyst repræsenterer en alvorlig krænkelse af FNs Handicapkonvention. Såfremt lovforslagets § 24 d og § 28 e vedtages, vil Landsforeningen LEV således underrette FNs handicapkomite og bede dem påtale dette markante og uværdige tilbageskridt i Danmarks overholdelse af konventionen.

Vi skal på baggrund af ovenstående afstå fra at komme med mere detaljerede kommentarer til resten af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Sytte Kristensen

Landsformand